

دادخواهی : چهلم به چهلم؛ رد پای قاتلان فرزندان خیزش آبان ۱۳۹۸ را پی بگیریم!

نه می بخشیم ونه فراموش می کنیم بلکه دوباره می آییم!

امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

آنچه امروز در برابر ما است؛ بیانیه جمعی از مادران وبستگان قربانیان سرکوب‌ها در جمهوری اسلامی ایران که روز جمعه ۲۲ آذر (۱۳ دسامبر) منتشر شد، آمده است: « آخرین مورد اعتراضات مردم ایران در اواخر آبان ماه ۱۳۹۸ بود که در اعتراض به بالا رفتن قیمت بنزین شکل گرفت و مردم جان به لب رسیده که خواهان آزادی و پایان دادن به فقر و تبعیض و بی‌عدالتی هستند، اعتراض‌شان را در شهرهای مختلف ایران در خیابان‌ها نشان دادند. فرزندان ما در ایران برای برخورداری از آزادی و زندگی انسانی به خیابان می‌آیند و توسط نیروهای حکومتی به قتل می‌رسند...» در ادامه این بیانیه آمده است: «ما مادران ساکت نمی‌نشینیم. ما مادران و خانواده‌های داغ‌دیده که در طی ۴۰ سال فرزندانمان، جان خود را در راه آزادی و برقراری عدالت از دست داده‌اند، از مردم شریف و آزاده ایران و جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که روز ۵ دی‌ماه (۲۶ دسامبر) مصادف با چهلمین روز گذشته شدن فرزندانمان را، روز بین‌المللی ادای احترام به قربانیان آبان‌ماه اعلام کرده و با برگزاری مراسم یادبود، یک دقیقه سکوت کنیم. یا به هر طریق که می‌توانیم یاد عزیزانمان را گرامی داشته و این جنایات را محکوم کنیم.» (۱)

و جب به وجب خیزش پر قدرت توده عظیم درون جامعه ما در آبان ماه ۹۸ از نقطه ای به نقطه دیگر رد و اثر خود را برای عمق یافتگی مطالبات اجتماعی بجا گذاشت. جنایتکاران جمهوری اسلامی " حافظان " امنیت ثروت و قدرت در جامعه، با گلوله، ساچمه، گاز اشک آور، ازمین و سوار بر هیلی کوپتر از مسیر پرواز هوایی هم گشتند و تازه امروز جنازه های تازه ای از فرزندان ما را از درون رودخانه ها، سدها در کردستان و اهواز، از آب به بیرون کشیده می شود!

در ایران کنونی در هرکوی و برزنی، صدها و هزاران و هزارتن از خانواده هاوبستگان یکایک آنان داغدارند و همدردی و همراهی، همپشتی و همکاری با یکایک آنان، بخشی از تداوم مبارزه نابرابریست که در جامعه ایران، از دی ماه ۱۳۹۶ تا به امروز و خاصه در خیزش پُرشور و همگانی مردم ما در آبان ماه ۹۸ از خود بجا گذاشته شده است .

امروز صحنه های التهاب آوری در برابر دیدگان جامعه مانمانده رفته اند. در حالیکه خانواده های کثیری خود را برای برپایی مراسم چهلم فرزندان خویش در اینجا و آنجا آماده می کنند. گزندگان جانی و خونچکان رژیم خانه به خانه در حرکت اند تا جلوه کشتار عظیم آبان ماه ۹۸ را به خود مردم برگردانند و سردمداران رژیم را میرا از جنایت، کشتار، گلوله باران هیلی کوپتر سواران و آتش به اختیاران نظام، از معرکه خارج نمایند. در این میان پیدا شدن پیکر چند جوان در سد سنندج و رودخانه های جنوب ابعاد بیشتری از این فاجعه سرکوب را خیر داده است.

جسد ۵ جوان ۲۰ تا ۳۵ ساله در سد وحدت سنندج در روزهای اخیر پیدا شده است. این جوانان از معترضان و انقلابیونی بوده اند که از روز ۲۵ آبان ماه که اعتراضات در سنندج شروع شد، ناپدید شده بودند. خانواده های این شهدا در یک ماه اخیر با مراجعه به نهادهای امنیتی در سنندج پیگیر وضعیت آنان بودند، اما جواب مشخصی به آنها داده نشد. شاهدان عینی به آوا تودی گفتند: به پای این افراد وزنه های چند کیلویی بسته شده بود و به سد انداخته شده اند. اسامی جوانان به این ترتیب است: ۱- هیوا رحیمی ۲- مسعود امینی ۳- رضا صادقی ۴- سوران محمدی ۵- علی جواهری به قتل رسیده های هستند که اجساد آنان به تازگی پیدا شده است.

درست در چنین شرایطی ادعای علی شمخانی نماینده خامنه ای و دبیر شورای عالی امنیت ملی، قابل تامل است. او مدعی است: « بیش از ۸۵ درصد جانبختگان خیزش آبان را ما نگشته ایم»، شمخانی در دل چنین عینک قضاوتی به همراه جانی منطقه قلعه حسنخان فرمانداز آنجا " لیلواتقی " که رسماً از پشت میز کارش فرمان آتش به اختیار را

صادر کرد، خانه به خانه می‌گردند تا به دلجویی جنایات صورت داده عوامل خود، در قبال مردم برآیند و اجساد فرزندان مردم را به نام شهید در لیست "بنیاد شهید" نظام جای دهند.

به گزارش "عصر ایران"، شمخانی ضمن دلجوئی از خانواده جان باختگان از عزم مسئولان نظام برای ترمیم سریع خسارت‌ها و کاهش آلام خانواده محترم شهدا و جان باختگان حوادث اخیر خبر داد و تاکید کرد: لازم است از همه ظرفیت‌های ملی برای تسریع در انجام این وظیفه ملی استفاده شود. بر اساس متن اطلاعیه دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، شمخانی گفت: بیش از ۸۵ درصد از جانب‌اختگان رخدادهای اخیر در شهرستان‌های تهران در هیچ‌یک از تجمع‌های اعتراضی حضور نداشته‌اند و به صورت مشکوک با سلاح‌های سرد و گرم غیرسازمانی کشته شده‌اند؛ لذا اجرای پروژه کشته‌سازی از سوی معاندین در این منطقه قطعی است. شمخانی با بیان این‌که «رسیدگی به این امور بر عهده کمیته‌های ویژه با مسئولیت استانداران گذاشته شده است» گفت: «استانداران سراسر کشور با توجه به مطالبه جدی مقام معظم رهبری و تدابیر اعلام شده ایشان و همچنین اختیارات ویژه‌ای که از طرف رئیس جمهور محترم به آن‌ها واگذار شده می‌بایست با اقدامات جهادی، ضمن رسیدگی سریع به وضعیت خانواده شهدا و جان باختگان، با برنامه‌ای دقیق و هماهنگ نسبت به جبران و ترمیم خسارت‌های وارد شده به مردم اقدام کنند.» (۲)

در برابر این ادعاهای از دم دروغ نظام، این پرسش اساسی مطرح است:

اگر ۸۵ درصد جانب‌اختگان را «معاندین» کشته اند، پس رهبر از زبان نماینده اش شمخانی معترف است که حداقل ۱۵ درصد معترضان را «نظام» کشته است. پس حتماً آمار ۱۰۰ درصدی کشته شده گان را دارد که ۸۵ درصدش را به گردن دیگران انداخته است. چرا نظام آمار کامل کشته شدگان را اعلام نمی‌کند؟ علی‌رغم در مقام سخنگوی دولت اعلام داشت: «... عدد ورقمی که از سوی آمریکایی‌ها درباره قربانیان حوادث اخیر اعلام شده، غیر واقعی است، گفت: شهادی بر ادعاهای آنان وجود ندارد. ما صادقانه و به تفکیک استان‌ها و علت، آمار را اعلام می‌کنیم. اگر تا به حال هم صبر کردیم و اعلام نشده به دلیل درخواست شورای امنیت ملی است. دولت با هماهنگی قوه قضاییه و وزارت کشور این آمار را به زودی اعلام می‌کند.» (۳) و همین عمل دولت توهمی در جامعه می‌آفریند، که آماری در دست نیست و برای جانب‌اختگان آبان ماه نیز رقم نمی‌شناسند. همانگونه که میزان دستگیر شدگان راه‌ر کسی بریستر ارزیابی خود با رقمی اعلام می‌دارند که تشکل‌ها و نهادهای مستقل تا به امروز، دستگیر شدگان آبان ۹۸ را با رقم بالای ۱۰۰۰ نفر شماره داده اند!

جداً از این، نظام اسلامی با ادعای پرداخت دیه به بخشی از خانواده‌ها و خریدن جان‌باختگان و بشکل جدی رقم زدن پروژه شهیدسازی و پُر کردن لیست "بنیاد شهید" از جان باختگان آبان ۹۸ در اساس، تلاش می‌نماید تا با دروغ‌گویی‌های غیر قابل چشم‌پوشی، خود را از چنگ دادخواهی خانواده‌ها و توده عظیم نیروهای اجتماعی رنج دیده رها سازد. رهبران این نظام باید در قبال این همه خون‌های ریخته شده بر صندلی اتهام بنشینند. هریک از آنان باید به کارگران - زنان - پرستاران - معلمان - بانسنتگان - دانشجویان - اقلیت‌های ملی و مذهبی و دیگر باشان جنسی - نویسندگانی که با قلم پیکار می‌کنند - همه ی ایشاری که هر کدام آنان برای تثبیت جایگاهشان، می‌خواهند که دیده نشوند ولی صدایشان را هیچ‌گاه نیند. در برابر هریک از اینان نظام اسلامی و حاکمیت زور و چماق و او باشان، تلاش دارند تا همه اینان برای همیشه ی در جایگاه فرودست نگه داشته شوند تا مبادا مبادله را بر هم زنند.

آشکار است جانب‌اختگان در جای جای کشور، فرزندان کسانی اند که علیه وضع نابرابر موجود به خیابان آمدند. نگاهی به سرکوب شورش دی ماه ۹۶ و خیزش آبان ۹۸ یا نگاهی به سرکوب اعتصابات کارگری. به سرکوب زنان، پرستاران و معلمان، دانشجویان و اقلیت‌های ملی، مذهبی و نیروی عظیمی که جان باختند و به حجم وسیع احکامی که در برابر رفت اسلامی دادگاه تجدیدنظر ۹ چهره شناخته شده به اسامی: مرضیه امیری - اسماعیل بخشی - محمدخنیفر - سپیده قلیان - امیرامیرقلی - امیرحسین محمدی فرد - ساناز الهیاری - عسل محمدی - عاطفه رنگریز - مجموعه عابه ۴۵ سال حبس محکوم کردند. همه و همه درک وضعیت موجود و ماهیت کل آپارات نظام و ساختار تماماً ایدئولوژیک کشور، ما را به این نتیجه می‌رساند: که تمامی جناح‌های حاکمیت در اتحادی مقدس، به حاصل دسترنج و تولید اردوی پُر شمار کارآویزان شده اند تاجیب خود را پُر کنند و اکثریت جامعه را بدبخت تر از پیش در برابر دیدگان تمامیت جامعه ما در بحث لایحه بودجه و دستمزد سال ۱۳۹۹ قرار دهند! بعد هم در فردایی دیگر، به مانند امروز، تقصیر را به گردن "معاندین"، "آمریکا"، اینبار "اتحادیه اروپا"، و مردمی بیان‌اندازند که برای دادخواهی خون فرزندان خود به پا خاسته اند تا با کلیت نظام تعیین تکلیف نمایند و آنان با سرکوبی فزون‌تر، در عوام فریبی مطلق خویش می‌پندارند که این فریب‌های تکراری و سطحی را در این توازن قوای آفریده شده، جوابگو خواهند بود.

حاکمیت اسلامی می‌پندارد، این جنایات می‌توانند صدای مردم به جان آمده از فقر و گرسنگی را در گلو خفه کنند، اما واقعیت نشان از آن دارد که طوفان خروش مردم، آسودگی خیال برای سردمداران نظام باقی نمی‌گذارد. تا اینجای کار خانواده‌های جان‌باخته گان علیرغم تهدید و فشارهای امنیتی‌ها تشییع پیکر جان‌باخته گان را به صحنه صف آرایی مردم تبدیل کردند. خانواده‌ها به اشکال مختلف از هم حمایت کردند. دانشجویان، روزنامه نگاران، تشکل‌های کارگری، خانواده‌های زندانیان سیاسی و خانواده‌های جانب‌اخته گان جنبش مردم به اشکال گوناگون جنایت جمهوری اسلامی را

محکوم کردند و خود را درکناریکایک فامیل جانباختگان خیزش ابان ماه جای دادند. این صحنه های پُرشور همواره از اینجا و آنجا گزارش می گردد!

آنچه که پیش روی ماست، روشن است. همانطور که خانواده های جان باخته گان از دهه شصت تا کنون اعلام کرده اند، ما نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم. برپایی مراسم چهل عزیزان در برابر ما است. هر مراسم چهل می تواند صدای دادخواهی عزیزی تلقی گردد که بر خاک غنوده است. گرامیداشت یاد جان باخته گان جنبش مردم وظیفه عاجل تک تک ماست. روزهای آینده چهل بسیاری از این جان باخته گان است. باید به هر شکل ممکن یاد این عزیزان را گرامی داریم. نگذاریم خون این عزیزان دستمایه بازی های سیاسی جنایتکاران و فرصت طلبان شود. نگذاریم روی جوی خون شهدای جنبش گرسنگان، شکم سیران به موج سواری پردازند. زمین زیر پای نظام بسان آتشفشانی در حال قلیان است. همان گونه که سبیده قلیان در پیام "شنبه سیاه" خودیادآور شده است: «... ابان ماه نشان داده که نسل های بعد با زبان دیگری با شما سخن خواهند گفت».

در این میان باید تنها امیدمان به آتشفشانی از همبستگی و تشکل یابی از پایین جامعه باشد که واقعا اگر فوران کند، می سوزاند و ذوب می کند. پیشروی جنبش اعتراضی ما از دی ماه ۹۶ به اینسو نشان داد که قرار و آرام ندارد. چنانچه نظام راه پیشروی هزاران هزار چهره شناخته شده فعالان عرصه اجتماعی را سدکنند و به زندان بکشانندشان، باز نمی توانند جلوی خاموشی کوه آتشفشان را بگیرند. نگذاریم خون این عزیزان دستمایه بازی های سیاسی جنایتکاران و فرصت طلبان شود. نگذاریم روی جوی خون شهدای جنبش گرسنگان، شکم سیران به موج سواری پردازند.

شنبه ۲۳ آذر ۱۳۹۸ برابر با ۱۴ دسامبر ۲۰۱۹

<http://karegari.com/>

منابع :

(۱) - (سایت دویچه وله فارسی، شماری از مادران قربانیان سرکوبها: ما پیگیرانه دادخواهیم، جمعه ۲۲ آذر ۱۳۹۸)

<https://p.dw.com/p/3UnQG>

(۲) - (سایت عصرایران، اجرای پروژه گشته سازی از سوی معاندین در این منطقه قطعی است، پنجشنبه ۲۱ آذر ۱۳۹۸)

<https://www.asriran.com/fa/news/703222/85>

(۳) - (پایگاه خبری آفتاب، علی ربیعی: چرا آمار گشته شدگان حوادث اخیر اعلام نمی شود؟، ۱۸ آذر ۱۳۹۸)

<https://aftabnews.ir/fa/news/625662>